

**ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE**

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-811/2018. számú ügyben

Érintett szervek:

- Budapest Főváros VI. Kerület Terézváros Polgármesteri Hivatalának Igazgatási és Anyakönyvi Osztálya
- Pest Megyei Kormányhivatal Szentendrei Járási Hivatala

2018.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-811/2018. számú ügyben**

Előadó: dr. Murányi Fanni

A vizsgálat megindítása

A panaszos a gyermeke családi jogállásának rendezése iránti eljárás elhúzódását sérelmezve fordult Hivatalomhoz. A panaszbeadványban foglaltak szerint a panaszos magyar, míg élettársa Srí Lanka-i állampolgár, a közös gyermekük Magyarországon született. 2016 áprilisában és júniusában a Budapest Főváros VI. Kerület Terézváros Polgármesteri Hivatalának Igazgatási és Anyakönyvi Osztálya (a továbbiakban: anyakönyvi hatóság) megkereste a panaszost, hogy az apai elismerő nyilatkozat rá vonatkozó részét, azaz a hozzájáruló nyilatkozatát felvegye. 2017 márciusában a panaszos megtette a hozzájáruló nyilatkozatot, azonban Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: kormányhivatal) visszaküldte az anyakönyvi hatóságnak a felterjesztett iratokat, mivel az apai elismerő nyilatkozat szabálytalanul, hiányosan lett felvéve.

2017 júniusában Magyarország Újdelhi Nagykövetsége (a továbbiakban: nagykövetség) a hiánypótlást követően felterjesztette az anyakönyvi hatóság részére az apai elismerő nyilatkozatot. A kormányhivatal végzésében a panaszost a gyermeke családjogi helyzetének rendezésével kapcsolatban ismételten hiánypótlásra hívta fel. 2017. június 14-én az anyakönyvi hatóság a hiánypótlást követően ismét felterjesztette az iratokat a kormányhivatalnak. A Srí Lanka-i állampolgár apát 2017. június 27-én jegyezték be az Elektronikus Anyakönyvi Rendszerbe.

Tekintettel arra, hogy a panaszbeadvány alapján felmerült a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével, a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal, valamint a gyermekek védelemhez és gondoskodásához való jogaival összefüggő visszásság gyanúja, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam. A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján Budapest Főváros VI. Kerület Terézvárosi Polgármester Hivatalának jegyzőjétől, valamint a külgazdasági és külügyminisztertől – az ügyben keletkezett iratmásolatok csatolásával egyidejűleg – részletes tájékoztatást kértem.

Az érintett alapvető jogok

- a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés);
- a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés);
- a gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga: *„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”* (Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés).

Az alkalmazott jogszabályok

- a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Egyezmény);
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.);
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.);
- az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.);

- a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. Rendelet, (a továbbiakban: Gyer.);
- gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyszr.).

A megállapított tényállás

A megkeresésekre adott válasz és a rendelkezésemre álló dokumentumok alapján *a következő tényállás* rögzíthető. 2016. február 29-én a nagykövetség tájékoztatta a panaszost, hogy a gyermek édesapja megtette az apai elismerő nyilatkozatot a nagykövetségen.

2016. április 7-én az anyakönyvi hatóság azzal kereste meg a panaszost, hogy az apai elismerő nyilatkozat kapcsán a hozzájáruló nyilatkozatát adja meg. 2016. június 8-án ezt második alkalommal is megkísérelte. A megkeresések sikertelensége következtében az anyakönyvi hatóság 2016. július 22-én értesítette a Pest Megyei Kormányhivatal Szentendrei Járási Hivatalát (a továbbiakban: Szentendrei Járási Hivatal) a panaszossal való kapcsolatfelvétel érdekében. 2016. augusztus 1-jén a Szentendrei Járási Hivatal jelezte az anyakönyvi hatóságnak, hogy a panaszos 2016. július 29-én személyesen felkereste őket, ahol elmondta, hogy „*a későbbiekben szeretné rendezni a gyermeke ügyét*”. Az iratokból kitűnik, hogy 2017. március 6-án a panaszos megtette a hozzájáruló nyilatkozatot az anyakönyvi hatóság előtt. 2017. március 21-én a kormányhivatal további intézkedés céljából visszaküldte az anyakönyvi hatóságnak az iratokat, mivel az apai elismerő nyilatkozat szabálytalanul, hiányosan lett felvéve és a tényállás további tisztázása volt indokolt.

2017. április 6-án az anyakönyvi hatóság jelezte a nagykövetség felé az apai elismerő nyilatkozat súlyos hiányosságait. A nagykövetség még aznap válaszelevelében jelezte, hogy a nagykövetséget sem a kormányhivatal, sem az anyakönyvi hatóság, sem a panaszos *nem kereste meg* az ügyben több mint egy éven keresztül, 2016. február 29-e és 2017. április 5-e között. 2017. június 1-jén a nagykövetség a hiánypótlást teljesítette, majd ezt követően ismét felterjesztette az anyakönyvi hatóság részére az apai elismerő nyilatkozatot. 2017. június 6-án a kormányhivatal ezt követően végzésében a panaszost a gyermeke családjogi helyzetének rendezésével kapcsolatban hiánypótlásra hívta fel. 2017. június 14-én az anyakönyvi hatóság az újabb hiánypótlást követően ismét felterjesztette az iratokat a kormányhivatalnak. Az eljárás azzal zárult, hogy 2017. június 27-én a Srí Lanka-i állampolgár apát az Elektronikus Anyakönyvi Rendszerbe bejegyezték.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint a hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés a) pontja szerint *a közigazgatási szervek* a biztos által vizsgálható hatóságnak minősülnek. Az At. 2. §-a alapján az anyakönyv vezetése és az apai elismerő nyilatkozatok nyilvántartásának vezetése közigazgatási hatósági eljárásnak minősül. A Gyvt. 16. § (1) bekezdése szerint a gyermekek védelmét biztosító hatósági feladat- és hatásköröket a gyámhatóság gyakorolja. A Gyszr. 1. § (1) bekezdése szerint a gyámhatósági feladat- és hatásköröket kormányhivatal gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró járási, kerületi hivatala, a gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal gyakorolja. Mindezek alapján az ügyben érintett hatóságokra kiterjed a vizsgálati hatásköröm.

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

Az alapjogi biztos egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmanintézmény megalakulása óta az alapjogi biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi teszteket.

A jelentés megállapításaival összefüggésben hivatkoznom kell arra, hogy az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek szövege az Alaptörvény Negyedik Módosításának hatályba lépését követően továbbra is nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, az alkotmányos követelmények és alapjogok tekintetében jellemzően nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek ellentétesek volnának a korábbi alkotmányunk szövegével. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „*az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni*”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi élel azt mondta ki azt, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*”

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, valamint a XVI. cikk (1) bekezdésében foglaltakat a korábbi Alkotmány 2. § (1) bekezdésének, valamint 67. § (1) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező *jogállamiság elve, valamint a gyermeki jogok tekintetében* nem hoz olyan koncepcionális változást az Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat elvetését, vagy jelentős tartalmi átértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indoklásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket. A tisztességes eljárás jogának érvényesülése kapcsán érdemes kiemelni, hogy immár külön alkotmányi rendelkezés nevesíti a *tisztességes bírósági eljárás*hoz való jogot.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat továbbra is releváns. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek*, működésüket tekintve *kiszámíthatóak* és *előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a *jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott *korlátok között* fejtik ki tevékenységüket.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy *a kiszámíthatóság és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az alapjogok valódi érvényesülését képes kiüresíteni, megbénítani a szabályozás vagy a jogalkalmazás hibáiból, zavarából adódó kiszámíthatatlanság, az eljárásra vonatkozó garanciális szabályok félre tétele, figyelmen kívül hagyása. Érdemes utalni itt arra az alkotmánybíróági tézisre, amely szerint közvetlen alkotmányi garanciák *gazdaságossági és célszerűségi okokból*, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén *sem mellőzhetők*.

2. *A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát* az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése rögzíti. A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz. Erre tekintettel kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam kötelességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.

Ezt az alaptételt megtaláljuk az Egyezmény preambulumban is, amely rögzíti, hogy a gyermeknek, figyelemmel fizikai és szellemi érettségének hiányára, különös védelemre és gondozásra van szüksége, nevezetesen megfelelő jogi védelemre, születése előtt és születése után egyaránt. Az Egyezmény 1991-től a magyar belső jog része, részes államként Magyarországon is kötelezettség a 3. cikk alapján, hogy minden gyermekekkel kapcsolatba kerülő intézmény és hatóság a gyermek legjobb érdekének megfelelően járjon el és döntsön. Az Egyezmény 8. cikke szerint a részes államok kötelezik magukat arra, hogy törvénytől beavatkozás nélkül tiszteletben tartják a gyermeknek saját személyazonossága – ideértve állampolgársága, neve, családi kapcsolatai – megtartásához fűződő, a törvényben elismert jogát.

2. Az Alaptörvény XXIV. cikke immár kinyilvánítja *a tisztességes eljáráshoz való jogot*. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet arra, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van. Irányadó alkotmánybíróági tézis, hogy a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. A közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik, a jogkorlátozásra adott felhatalmazást pedig törvényi szinten pontosan kell meghatározni. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket.

III. Az ügy érdemében

A gyermekek jogaiért külön is felelős ombudsmanként a vizsgált ügy kapcsán fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy a gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való jogának védelme körében, illetve *a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárás elvének* biztosításával összhangban az államnak gondoskodnia kell arról, hogy egy gyermek jogi státuszát érintő, tisztázó hatósági, bírósági eljárás

a lehető leggyorsabban lezáruljon. Az *apaság megállapításával*, ezen belül az *apai elismerő nyilatkozattal* kapcsolatos ügyekben az eljárás jelentős elhúzódnása így nem pusztán a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, hanem az adott gyermek jogainak védelme kapcsán is aggályos.

1. Az anyakönyvvezető késedelmes eljárásával összefüggésben

Az At. 2. §-a rögzíti, hogy az apai elismerő nyilatkozatok nyilvántartásának vezetése közigazgatási hatósági eljárás. A közigazgatási hatósági eljárások garanciáival összefüggésben rá kell mutatnom arra, hogy az eljárás idején hatályos¹ *Ket. az alapelvek között rögzíti* a gyorsaság és az egyszerűség követelményét, az ügyfél tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jogát. A *Ket. 33. §-a* rendelkezik arról, hogy a határozatot, az eljárást megszüntető végzést, valamint a másodfokú döntést hozó hatóságnak az elsőfokú döntést megsemmisítő és új eljárásra utasító végzését az eljárás megindulásától számított *21 napon belül kell meghozni* és gondoskodni a döntés közléséről. Amennyiben pedig a *Ket.* valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről nem rendelkezik, a hatóság haladéktalanul, de legkésőbb nyolc napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza. A *Ket. 50. §-a* szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, amennyiben pedig ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, akkor hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le, amelynek keretében szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.

Nem vitatható, hogy a sérelmezett eljárás „elakadásában” és elhúzódnásában maga a panaszos nyilatkozattételének elmaradása, illetve az eseti elérhetetlensége és az iratok alapján ellentmondásos személyes nyilatkozatai, magatartása is szerepet játszottak. A rendelkezésemre bocsátott iratmások alapján ugyanakkor egyértelműen megállapítható, hogy a vizsgált ügyben az anyakönyvi hatóság a panaszos hozzájáruló nyilatkozatának beszerzésével kapcsolatos egyes eljárási cselekményei között kellő indok nélkül hónapok teltek el. A tényállás alapján az anyakönyvi hatóság mulasztott akkor is, amikor az apai elismerő nyilatkozat benyújtását követően nem észlelte a súlyos formai hiányosságokat, hanem azt a nyilatkozattétel után automatikusan felterjesztette a kormányhivatal felé. Az alaki hibák kellő időben való felismerése esetén szükségtelen lett volna a panaszos hozzájáruló nyilatkozatának időigényes beszerzése.

Mindezek alapján az anyakönyvi hatóságként eljáró Budapest Főváros VI. Kerület Terézváros Polgármesteri Hivatala Igazgatási és Anyakönyvi Osztályának késedelmes eljárása és mulasztásai tekintetében a panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz való jogával összefüggő visszasság megállapítását nem mellőzhettem.

2. A Szentendrei Járási Hivatal mulasztásával összefüggésben

A gyámhatóság eljárását elemezve a *Gyer. 54. § (2) bekezdése* jelenti a kiindulópontot. Eszerint, ha a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat felvételére az anyakönyvvezető által küldött értesítés kézhezvételét követő harminc napon belül nem kerül sor, úgy a gyermek családi jogállásának rendezése érdekében az eljárást az illetékes gyámhivatal hivatalból folytatja le.

A rendelkezésemre bocsátott iratmások alapján megállapítható, hogy az anyakönyvi hatóság a panaszos hozzájárulási nyilatkozatát nem tudta beszerezni, így 2016. július 22-én értesítette a Szentendrei Járási Hivatalt a kapcsolatfelvétel érdekében. 2016. augusztus 1-jén a Szentendrei Járási Hivatal jelezte az anyakönyvi hatóságnak, hogy a panaszos 2016. július 29-én felkereste őket, ahol elmondta, hogy „*a későbbiekben szeretné rendezni a gyermeke ügyét*”.

A Szentendrei Járási Hivatal eszerint elmulasztotta a *Gyer. 54. § (2) bekezdése* szerinti kötelezettségét, mivel a gyermek családi jogállásának rendezése érdekében hivatalból le kellett volna folytatni az eljárást és tájékoztatni kellett volna a panaszost az eljárás menetéről. A

¹ Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2018. január 1-jei hatálybalépésével a *Ket.* hatályát veszítette. Az Ákr. 143. § (1) bekezdése szerint a törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Szentendrei Járási Hivatal nem járt el a megkívánt alaposággal, szerepét formalizálva belenyugodott az ellentmondásos tartalmú, jogilag nehezen értelmezhető nyilatkozatba és jegyzőkönyvezte azt.

Mindenek alapján megállapítom, hogy a Szentendrei Járási Hivatal az alapügy lezárását akadályozó eljárása és mulasztásai a panaszos tisztességes hatósági eljárásához való jogával összefüggő visszásságot okoztak.

3. A nagykövetség hibáival összefüggésben

A vizsgált ügyben nem hagyhattam figyelmen kívül, hogy milyen további szervek eljárása, illetve mulasztásai játszhattak még közre az eljárás elhúzódásában. Rá kell mutatnom arra, hogy Magyarország Újdelhi Nagykövetsége első körben még súlyos alaki hibák, hiányosságok mellett vette fel az apai elismerő nyilatkozatról szóló jegyzőkönyvet. A nagykövetség ugyanakkor a hibákat elismerte és mindent megtett annak érdekében, hogy az ügyben mielőbb, soron kívül eljárjanak és a hibákat jogszerűen orvosolják.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapjoggal összefüggő visszásság bekövetkezésének jövőbeni megelőzésére

1. az Ajbt. 32. §-a alapján *felkérem* Budapest Főváros VI. Kerület Terézváros Polgármesteri Hivatal Igazgatási és Anyakönyvi Osztályának vezetőjét, hogy munkatársai figyelmét hívja fel a közigazgatási hatósági eljárás garanciális szabályai betartásának jelentőségére;
2. az Ajbt. 32. §-a alapján *felkérem* a Pest Megyei Kormányhivatal Szentendrei Járási Hivatalának vezetőjét, hogy munkatársai figyelmét hívja fel a gyámhatósági eljárások során a Gyer. garanciális szabályai betartásának jelentőségére;

Figyelemfelhívásként, illetve tájékoztatásul jelentésemet megküldöm a külgazdasági és külügyminiszter, valamint a Miniszterelnökséget vezető miniszter számára annak a megfontolására, hogy a hasonló esetek elkerülése és, a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárás biztosítása érdekében tegyenek meg minden szükséges intézkedést, a hatékonyabb szakmai együttműködés eléréséért valamennyi, az anyakönyvi és a konzuli hatóságokat érintő ügyben.

Budapest, 2018. 08. 28.

